

Louie, Nephi och pianot

av Noelle Lambert Barrus
(Baserad på verkliga händelser)

Det här hände i Taiwan.

"Är du redo, Louie?" frågade fröken Li.
Louie nickade. Han satte fingrarna på de svarta och vita pianotangenterna och började spela. *Pling, pling, pling*. Han älskade att spela alla noterna tillsammans för att skapa musik. Han spelade sig igenom hela första sidan och gick vidare till nästa.

KLONK. Hoppsan. Det var alltid svårt för honom att spela den delen. Den hade massor av snabba noter. Louie började om från början.

KLONK. Louie rynkade pannan. Inte igen!
"Det gör inget", sa fröken Li. "Försök igen, långsamt."

Louie övade några gånger till med hjälp av fröken Li. Men han kunde ändå inte ta sig igenom den delen särskilt bra.

"Det här delen är svår, men jag vet att du klarar det", sa fröken Li. "Tror du att du kan öva mer hemma innan framträdandet?"

"Jag tror det", sa Louie.
Dagen därpå övade Louie på piano igen. Men fortfarande spelade han fel på samma ställe! *Pling, pling, KLONK*.

KLONK! Den här delen av stycket var svårt.



Pappa kom in i rummet. "Hur går det?" frågade han.
Louie pekade på noterna. "Den här delen är verkligen svår. Jag måste hela tiden spela om den igen!"

"Det ser verkligen svårt ut", sa pappa. "Men det påminner mig om en berättelse i Mormons bok. Berättelsen om hur Nephi gick tillbaka för att hämta plåtarna."

Louie spärrade upp ögonen. "Jag älskar den berättelsen! Nephi fortsatte att gå tillbaka för att försöka igen. Och vår himmelske Fader hjälpte honom."

Pappa log. "Just det. Jag tror att om du fortsätter försöka så hjälper din himmelske Fader dig precis som han hjälpte Nephi."

Louie nickade och började om. Pappa satt på en stol nära Louie och lyssnade. Louie fokuserade på delen som var svår. Han spelade varje not långsamt.

Sedan spelade Louie igenom hela stycket igen. Varje gång han spelade blev han snabbare. Till slut spelade han alla noterna rätt! Det kändes så bra. Han märkte inte ens hur lång tid det tog.

"Du klarade det! Bra jobbat!" sa pappa.

Mamma stod i dörröppningen. "Det lät jättebra, Louie!"

ILLUSTRATIONER: TOBY NEWSOME

"Tack", sa Louie. "Jag lärde mig den svåra delen till slut."

Mamma gav Louie en kram. "Jag är stolt över dig för att du arbetat så hårt."

Kvällen då Louie skulle uppträda var han nervös. Hans hjärta bankade. Hans händer var svettiga.

Till slut var det hans tur. Han gick upp på scenen och tittade ut över föräldrarna och barnen som lyssnade. Han berättade vad stycket hette och satte sig sedan på den hårda bänken.

Louie tog ett djupt andetag och placerade händerna på de blanka tangenterna. Han visste att han hade gjort allt han kunde. Vår himmelske Fader skulle hjälpa honom.

Louie började spela. Han spelade tonerna precis som han hade övat. Sedan var det dags för den svåra delen.

Han spelade varje ton rätt. Det kändes inte så svårt den här gången!

Till slut spelade han sista tonen i stycket. Alla applåderade medan han lyfte fingrarna från tangenterna. Louie log och bugade sig. Han såg mamma, pappa och hans systrar applådera och le. Jag klarade det! Han hade försökt igen även när det var svårt, precis som Nephi. Och vår himmelske Fader hade hjälpt honom. ●

